

Η θέση της επιθετικότητας στην ανθρωπολογία της Κλίμακος του Αγ. Ιωάννου του Σιναΐτου

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Από τούς πρώτους αιώνες της ζωής της Εκκλησίας η περί ψυχής διδασκαλία κατέχει κεντρική θέση στη χριστιανική ανθρωπολογία. Στην προσπάθεια διατύπωσης ενός εύληπτου σχήματος, που να διευκολύνει την περιγραφή και την κατανόηση των ψυχικών εκδηλώσεων του ανθρώπου, οι Πατέρες χρησιμοποιούν την πλατωνικού τύπου τριμερή διαίρεση της ψυχής. Σύμφωνα με αυτό το πρότυπο, οι διεργασίες της ψυχής κατανέμονται σε τρία αλληλένδετα μέρη, τα οποία είναι το λογιστικό, το θυμικό και το επιθυμητικό ή ο λόγος, ο θυμός και η επιθυμία.



Στο καθένα από τα

τρία μέρη της ψυχής αναλογούν πάθη που σχετίζονται με την ειδικότερη λειτουργία του κάθε μέρους. Τα συνήθως αναφερόμενα ως πάθη του θυμικού είναι ο θυμός, η οργή, η κραυγή (κατακραυγή), η οξυχολία, το θράσος, ο τύφος (κομπορρημοσύνη. έπαρση), η ασπλαχνία, το μίσος, η έλλειψη συμπάθειας για τον συνάνθρωπο, η μνησικακία, ο φθόνος, ο φόβος κ.ά. Είναι εμφανές ότι αυτά τα πάθη, από πλευράς ψυχολογικής, αποτελούν εκδηλώσεις και εκφράσεις της ανθρώπινης συμπεριφοράς που εντάσσονται στο νοηματικό περιεχόμενο του σημαίνοντος επιθετικότητας. [\(περισσότερα...\)](#)